Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 509

tes curabant. Tungreñ. ât iniquitate ⁊ su
perbia repleti rigorē sue correctiōis ferre ñ
valentes instigante dyabolo ipm̄ de vrbe
sua repulerūt. Qui traiectū veniens iuxta
basilicā quā btūs Maternus tungroꝝ pri/
mus ep̄s in honorē sc̄i petri apl̄i ꝯsecraue/
rat cellulam sibi constituit. Cui oranti ī di
cta capella excidiū tūgroꝝ ⁊ galliarū futuꝝ
ꝑ hunos diuinitus est ōñsum. Qua reuelati
one exposita publice ꝑ eun dē oēs epi galli
arū ⁊ teutonie in ciuitate metensi congre
gati rogauerūt sanctū seruatiū ire romā: vt
suis p̄cibus ꝑ apostolos irā dei auerti a po/
pulo impetraret. Hic etiam rogatus a san
cto victore metensi ep̄o in eccl̄ia sc̄i stephai
metenſ missam celebrans fractū altaris la/
pidem supducto digito solidauit. Fontē
etiam nouū dū in itinere sitiret fusa orōe ꝓ/
duxit ⁊ ex aqua ipsius fontis ciph̄o precio/
sissimo ab angelo sibi delato suam sitim ex/
tinxit. Cum ât romā venisset nutu diuino ō/
nes campane vrbis in eius ingressu pulsa
bantur. multisq̄ʒ romanorū visa est lux co
piosa ⁊ stella fulgida aduentasse. Uisitatis
ât sanctoꝝ reliquijs in cūctis ꝑtibus vrbis
ad limīa sc̄oꝝ aplōꝝ accedens cū ibi diutiꝰ
lacrimis ⁊ orationibꝫ institisset diuina visioē
⁊ beati petri reuelatione rn̄sum accepit irā
dei in populū ꝓ quo orabat ꝓpter scelera e
orum confirmatā. Addidit tñ ꝙ beati ste/
phani ꝓthomartiris precibꝫ saluaret eiusꝰ
dem martiris eccl̄ia in metis ⁊ traiectense o
pīdū cum oībus infra contentis eo ꝙ eiec
tum de tūgris benigne sanctum seruatiū
recepissent. In cuius signū beatus petrus
clauem ei tradidit diuinitus fabricatā. que
vsq̄ʒ hodie ostendit̄ in traiecto. Rediens
autē ꝑ ytaliam captus ab hunis ⁊ incarce
ratus sanctitate ostensa inditio colūne ful/
gide fuit ꝓtinus a carcere liberatus. hic dū
semel in itinere sup terram in solis feruore
obdormiret visa est aquila a solis radijs ip
sum ꝓtegens cū vna ala sua ⁊ motu alteri/
us ale aurā excitans ad refrigeriū viri sc̄i.
Reuersus igit̄ ꝯgregatis iterū ī metis cunc
tis galliarū ⁊ teutonie ep̄is voluntatem dei
quam Rome ꝑ reuelationē acceperat eisdē
ꝑ oīa indicauit. Inde vero tūgris ꝓfectus
exhortatur tūgrenses ad p̄nīam futurā eoꝝ
destructionem predicens. Ipsis ât non ac
quiescentibꝫ viro sancto assumptis inde sā
ctorū reliquijs se transtulit in Traiectum.
Ubi postq̄ʒ aliquantulū tp̄is cū diuina cele/
braret angelus a dextris altaris apparens
suū obitū sibi prenūciauit: qui post finem
misse se deponens astante populo eleuatis
in celum oculis ī dn̄o feliciter obdormiuit
Cunctisq̄ʒ spectantibꝫ velamen sericum su
per venerabile corpus eius angelicis mani
bus est allatum. Uolens ât deus ipsiꝰ me/
ritum demonstrare quotiens nix oīa in cir/
cuitu repleuit nūq̄ʒ eius sepulchrū operuit:
donec industria ciuium edificata est basili/
ca super eum.

De sancto Erasmo episcopo.

Quum in Anthio
chia dyocletiani decretū ꝯtra xp̄i
anos ꝓcessissʒ vt quicūq̄ʒ dijs nō sacrifica
ret multis supplicijs interiret. Hoc audiēs
btūs Erasmus ep̄s heremū petijt in qua ꝑ
septē annos hītauit iuxta montē libaui di
uine ꝯtēplationi vacans. multisq̄ʒ signis
⁊ virtutibꝫ coruscans ꝑ qđ septēnale spa/
ciū esca ei diuinitus mīstrabat̄ ꝑ coruū. Di/
uerse etiam fere mansuetas se ei prebebant
⁊ cellulā eius frequentabant prosternētes
se eius vestigijs. Angelico quoq̄ʒ confor/
tabatur alloquio Quadam vero die vox
ad eum de celo facta est vt ad ciuitatem su/
am descenderet. Cumq̄ʒ illuc descendisset:
multos a demonibus vexatos in nomine
Ihesu christi liberauit. Multos etiam sa/
crō baptismate consecrans ad deum cōuer
tit. Hoc audiens dyocletianus iussit eum
teneri sibiq̄ʒ p̄ntari. Interrogatus ab eo
quid ꝓfiteret̄ Christianū se esse respondit.
Cūq̄ʒ monitis eius acquiescere nollet: vt
dijs īmolaret iussit plūbꝫ latera eiꝰ cedi de

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0508
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG